

آغاز تاریخی فلسفه:

نمی توان برای دانش فلسفه، از نظر زمانی آغازی تعیین کرد. همچنین نمی توان گفت فلسفه ابتدا در کدام سرزمین پدید آمده است. البته، این سخن درباره همه دانش‌ها صدق می‌کند. هر جا که تمدنی شکل گرفته و پدید آمده، حتماً کسانی در آن تمدن بوده‌اند که درباره اساسی ترین مسئله‌های هستی و زندگی بشر می‌اندیشیده و سخن گفته‌اند، گرچه آثار مکتوبی از آنان به ما نرسیده است و ما اطلاعی از آن اندیشه‌ها و سخن‌ها نداریم. برخی از تمدن‌ها آن قدر قدیمی‌اند که در گذر زمان و آمد و شد حوادث آثار تمدنی آنها از بین رفته است.

می‌دانیم که تمدن‌های قدیمی تر و ساده‌تر، مقدمه و پلکان شکل‌گیری تمدن‌های جدید تر بوده‌اند و دستاوردهای آنها به تمدن‌های جدیدتر منتقل شده است.

اطلاعات امروز ما به هیچ وجه نمی‌تواند تاریخ دقیقی از آغاز فلسفه ارائه دهد، بلکه می‌تواند براساس آثار باقی مانده گزارشی اجمالی از دورترین اندیشه‌های فلسفی را ذکر نماید.

همان طور که در تاریخ فلسفه‌ها آمده است، گزارش معتبر و قابل اعتمادی از جریان فلسفه در سرزمین آتن و تمدن یونان، در قرن‌های چهارم و پنجم پیش از میلاد، در دست می‌باشد. به همین جهت برخی از تاریخ فلسفه نویسان اروپایی تاریخ فلسفه خود را با یونان آغاز کرده‌اند.

اندیشه‌های فلسفی یونان ریشه در اندیشه‌های فلسفی تمدن مصر، بین النهرين و ایران باستان دارد.

اولین فیلسوفان یونان

تاریخ فلسفه نویسان غرب غالباً از یونان و فلاسفه یونانی پیش از سقراط آغاز می‌کند و عموماً تالس را نخستین فیلسوف یونانی معرفی می‌نمایند.

تالس نخستین فیلسوف یونانی :

تالس در قرن ششم پیش از میلاد می‌زیسته است.

پیش از تالس اندیشه‌های اسطوره‌ای و تخیلی و افسانه‌های مربوط به خدایان و جنگ‌ها و درگیری‌های آنان میان مردم رواج داشت.

از تالس هیچ گونه نوشته‌ای باقی نمانده است و تنها از روی نوشته‌های فیلسوفان بعدی می‌توان از افکار او آگاه شد.

فیثاغورس پایه گذار ریاضی و هندسه .

یکی از پایه گذاران فلسفه است.

او ریاضیات را به گونه‌ای خاص با فلسفه و عرفان در هم آمیخت و یک دستگاه فلسفی عمیق بنیان نهاد. ارسطو درباره فیثاغورس و پیروان او می‌گوید: «فیلسوفانی که به نام فیثاغورسیان خوانده می‌شوند، نخستین کسانی بوده‌اند که خود را وقف ریاضیات کرده و باعث پیشرفت آن شده‌اند. در نظر آنان، اصول ریاضی درباره تمام موجودات صادق است و اعداد و اصول اعداد همان عناصر اولی همه موجودات هستند».

گزنوفانس معتقد به خدای یگانه :

در مختصری از آثار باقی مانده‌وی، به روشنی از خدای یگانه پاد می‌کند.

« فقط یک خدا، بزرگ‌ترین خدا در میان خدایان و آدمیان، که نه در صورت، شبیه مخلوقات فانی است و نه در فکر و اندیشه»، خدایی که «همیشه ثابت است و حرکت ندارد و این گونه نیست که گاهی اینجا باشد و گاهی آنجا »